

Warmtewet,

Mijn commentaar op de Consultatieversie EN de Toelichting daar op, deel 2.

Ingezonden Door S. Keijzer namens C. Knoop

Correctie op deel 1:

In deel 1 geef ik aan, dat er gekeken moet worden naar hoeveel een gebruiker kwijt zal zijn aan zijn verwarming als zij/hij de stadsverwarming er uit gooit, en vervangt door de gasbasis. **Dit moet zijn: 'kwijt zou zijn als dezelfde woning bij de bouw gelijk was voorzien van de gasbasis.'** (Dit heeft te maken met het feit dat de bouwer bij de bouw bij koppeling van de woning aan een stadsverwarming, 30-40% minder isolatie mag aanbrengen. Diezelfde woning zou dus als hij bij de bouw gelijk was voorzien van de gasbasis ca 30-40% meer isolatie hebben.) ((Door gebrek aan tijd heb ik per abuis dezelfde fout gemaakt als degenen die tot nog toe de max tarieven met het nmda principe vaststelden gemaakt hebben!! Kennelijk is dat, als je even niet scherp bent, toch een snel gemaakte fout.)) Zie ook mijn punt C hieronder.

Woord vooraf.

In vervolg op mijn deel 1, heb ik me vooral afgevraagd wat de achterliggende oorzaken kunnen zijn voor het feit dat het wetsvoorstel op een aantal punten zo in strijd is met wat de opstellers beweren. Verder heb ik enkele onderdelen van mijn kritiek nu anders en/of uitgebreider toegelicht. Ook heb ik her en der nog een aantal zaken toegevoegd, die ik bij mijn eerste snelle reactie vergeten was.

Mijn vervolggcommentaar:

A.ZORGVULDIGHEID.

In het voortraject en in de Toelichting bij de Consultatieversie werd en wordt de indruk gewekt dat EZ (zelf)kennelijk vindt dat zij oa door het laten uitvoeren van onderzoeken uitermate zorgvuldig te werk is gegaan. Ik denk daar behoorlijk anders over. Ik plaats best wat vraagtekens en kanttekeningen bij dit fundament van de voorgestelde aanpassingen van de Warmtewet.

a.Het wordt tijd dat we met zijn allen erkennen, dat de tweede hoofdoorzaak voor het feit dat het in Groningen zo mis is gegaan, gelegen is in het feit dat er daar meer dan 30 jaar onderzoek is gedaan, dat volkomen beheerst werd door het 'wie betaalt bepaalt principe' (met hooguit één of twee uitzonderingen, die gelijk op oneigenlijke wijze aan de kant werden gezet), oftewel door de wensen mbt de uitkomsten van die onderzoeken van de instanties die die onderzoeken betaalden (NAM en overheid). (Waarbij de overheid, ook nog eens een eenzijdige uitleg gaf van het algemeen belang afgezet tegen andere belangen, zoals hun zorg voor de handhaving van de principes van de rechtstaat.)

b1. Op vergelijkbare wijze werd en wordt ook de discussie over de Warmtewet, mn sinds begin 2010 (maar goed beschouwd ook al veel eerder, mn bij de uitwerkingen van de al heel lang bestaande nmda berekeningen van EnergieNed) beheerst door 'wiens brood men eet onderzoeken'. Zie het onderzoek van begin 2010 waarmee zogenaamd werd aangetoond dat de reeds door beide kamers aanvaarde Warmtewet de nekslag zou betekenen voor de warmteleveranciers. Het meest ernstige hiervan is, dat hiermee ons parlement (het hoogste goed in onze rechtstaat) misleid werd met als doel om die reeds geaccepteerde Warmtewet van 2009, drastisch te veranderen in de door de indieners van dat rapport gewenste richting ("want anders gaan er bestaande warmtebedrijven kapot, en gaan er veel banen verloren". Jaja, en dat alles gebaseerd op onderzoek waarvan de uitkomst door hun sterk was bepaald.)

b2. Een nieuw voorbeeld in dit verband is het onderzoek van Haskoning in opdracht van EZ, dat oa gericht was op de vraag hoe het 'koudeverhaal' het best in de aangepaste Warmtewet verwerkt kon worden (een verbetering waar ik al sinds de consultatie van eind 2009 om gevraagd heb!). Daartoe waren keurig alle stakeholders gehoord, maar in de uiteindelijke conclusies staat alleen maar hetgeen door de

warmtebedrijven ingebracht is, en vooral er op gericht lijkt om de reeds bestaande praktijk te handhaven. Terwijl die praktijk, ook in die consultatie, door de gebruikers nu juist zo bekritiseerd is en wordt.

b3. Gelukkig is met het onderzoek van Harmelink tenminste nog wel enigszins geluisterd naar gebruikers, maar het eindresultaat is om diverse redenen in feite een papieren tijger. Zelfs als leveranciers er voor zorgen dat hun registratie en administratie om de gevraagde rapportages grondig en degelijk te kunnen maken, goed en eerlijk wordt uitgevoerd, en vervolgens de controle op die rapportages echt totaal onafhankelijk zal zijn, dan biedt de wet geen enkele mogelijkheid om in te grijpen/om bij een slecht milieuresultaat corrigerende maatregelen keihard af te dwingen. (En helaas blijkt uit onze praktijk dat daar een 'stevige' invulling aan gegeven moet worden. In onze situatie waarin sprake is van een vergunning, die op deelonderwerpen dient ter bescherming van het milieu, is gebleken, dat de <wederom niet hard gemaakte> vrees voor het omvallen van de leverancier, er toe geleid heeft, dat de handhaver zich gedragen heeft als een papieren tijger.)

c. Maar helaas is met dat onderzoek van Harmelink door EZ veel te weinig gedaan met de algemenere klacht, dat de leveranciers doordat eenmaal aangesloten klanten toch niet meer weg kunnen, er al te vaak mbt de kwaliteit van het geleverde een potje van maken. Dat geldt dus niet alleen voor de kwaliteit van het milieuresultaat, ook al is er voor dat laatste vaak een technische oorzaak voor aan te wijzen, maar ook voor technische (en soms ook administratieve!) zaken, die niet of nauwelijks van invloed zijn op het milieuresultaat, maar wel op andere kwaliteiten van het geleverde. Aan dat laatste wordt door de aanpassingen van de wet niet tot nauwelijks wat gedaan.

Waardoor dus **oa** zeer onveilige situaties zoals in Ypenburg kunnen blijven bestaan. Daar bestaat, doordat de aanleg van het systeem zo goedkoop mogelijk moest, zo'n zeer onveilige situatie. In hoger beroep is dat door de rechter erkent, maar toch is de eis afgewezen, ..omdat, kort samengevat, anders de leverancier financieel in de problemen komt! Is dat echt het enige wat telt in onze rechtstaat? En in onze democratie (zie aanhouding Warmtewet in 2010 en de daaropvolgende wijzigingen, en het vervolg daarop)? En dat nota bene zonder dat genoemd gevolg met echt onafhankelijk onderzoek keihard bewezen is. (Nu is daar, vermoedelijk vanwege het misconcept dat daar dezelfde bedrijven voor nodig zijn, het argument van de energietransitie bijgekomen. De vraag of die energietransitie niet op een andere en mogelijk betere manier had gekund, is door de sterke lobby van genoemde bedrijven blijkbaar goed weggedrukt. Nogmaals, het op een slimme manier geleidelijk verhogen van de veel te lage energieprijzen die een groot deel van het bedrijfsleven nu betaalt <=verkapte subsidie>, zal veel meer effect hebben. Dit is iets wat eigenlijk al lang had moeten gebeuren, maar in plaats daarvan laat EZ zich leiden door een lobby, die er vooral op uit is om het verloren vaste klantenbestand van elektra-afnemers te vervangen door vaste klanten die niet meer weg kunnen, en ook de regie van de Warmtewet bepaalt. Een merkwaardige invulling van het begrip 'algemeen belang'. En van het gelijkheidsbeginsel. EZ en haar beschermelingen beschadigen zo op ernstige wijze het vertrouwen in onze rechtstaat.)

d. Omdat ik de indruk kreeg dat er door Haskoning behalve naar het koudeverhaal, ook naar het warm tapwater verhaal gekeken werd, heb ik aan Haskoning EN EZ info geleverd, waarin kenbaar werd gemaakt, dat onder warmtebedrijven die ook centraal warm tapwater leveren, een deel bewust gebruik maakt van een onjuiste meetmethode, die slechts bedoeld is om hun omzet te verhogen, en gevraagd om daar ook nader onderzoek naar te doen. Door beide is met dat verzoek helemaal niets gedaan. Bij het bedenken van aanpassingen van de wet is daardoor met dit soort zaken geen rekening gehouden. (Hetgeen mn EZ zeer kwalijk dient te worden genomen! Het duidt op een onwil om nieuwe info die de beschermelingen van EZ niet goed uitkomt serieus op te pakken, hoe ernstig ook, want goed beschouwd gaat het gewoon om een verkapte vorm van diefstal door die leveranciers! Er is toch een geschillenregeling zullen ze bij EZ wel gedacht hebben?? Zie meer over die regeling bij punt D.))

B. mbt de redelijke prijs.

a. Bij het wijzigen van de oorspronkelijke Warmtewet van 2009 is de basis daarvan, namelijk dat van de redelijke prijs, behoorlijk aangepast. Daar was al veel kritiek op. Nu lijkt het er zelfs op dat hetgeen conform de wet officieel nog steeds het basisprincipe is, helemaal aan de kant is gezet.

Ter herinnering; die wijzigingen van 2012/13 (?) hielden het volgende in:

1° dat de redelijke prijs ipv alleen voor het leverende warmtenet, over een gemiddelde van 4 a 5 warmtenetten diende te worden genomen. (Waarmee overigens een zeer groot deel van de redelijkheid voor de gebruikers werd weggenomen. Dit was alleen in het belang van de leveranciers!)

2°. de verplichting voor een deugdelijke financiële bedrijfsadministratie, waarmee die redelijke prijs per warmtenet kon worden berekend werd afgeschaft. Waardoor eigenlijk de berekening van de redelijke prijs per warmtenet, en dus nog meer zelfs voor een gemiddelde van meerdere warmtenetten, onmogelijk is geworden. (N.b. Dat lijken onze parlementariërs die het handhaven van de redelijke prijs destijds zeer belangrijk vonden, zich toen niet gerealiseerd te hebben!)

3°. de facto werd hiermee ook de bewijslast dat de door een warmteleverancier gehanteerde tarieven mogelijk niet redelijk zijn, weer teruggelegd bij de gebruikers, met afstand de zwakste partij in dit soort zaken, die nu maar (weer) moeten zien hoe ze het omgekeerde kunnen bewijzen. (In het land van de ivoren torens getuigt de stelling 'wie eist, bewijst', misschien van grote wijsheid, maar in de wereld van minstens 80-90% van de bevolking, is dit als zij zich tegen de overheid ed, of zelfs maar tegen een klein bedrijfje moeten verweren, een grote onrechtvaardigheid. Want meestal is die tegenpartij niet alleen financieel, qua deskundigheid, en administratief, onredelijk veel sterker, maar ook de eigenaar van het merendeel van de info die nodig is om eea te (kunnen) bewijzen. Probeer maar om die info van je eigen warmtenet van je leverancier te krijgen, en dan nog eens van 4 andere representatieve warmtenetten, waarvoor mogelijk ook andere niet eens bij de discussie betrokken leveranciers benaderd moeten worden. Dat kost klauwen aan geld aan een goede deskundige op dat gebied, die vervolgens de belangrijkste info toch niet krijgt. Waarbij dus bovendien ook nog eens geldt, dat de leveranciers niet eens verplicht zijn om de gegevens die je nodig hebt deugdelijk te administreren! Hoe ziet onrechtvaardigheid er uit? Zo dus, oa! Terwijl de oorspronkelijke Warmtewet van 2009 nou juist had geprobeerd om oa de onrechtvaardigheid tav dit punt te verminderen.)

(Terzijde: soms vraag ik me af hoe de belastingdienst bij absentie van genoemde verplichting, op deugdelijke manier kan controleren of de opgegeven winst- en verliesrekeningen wel kloppen! Laten we hopen dat zij zich niet alleen door de accountantsverklaringen laten leiden. Zie ook punt A.)

b. In elk geval heeft het er veel van weg, dat de bedenkers van de nu voorgestelde aanpassingen van de wet, niet of nauwelijks hebben gekeken of zij de oplossing van de onderzochte vragen en problemen, konden vinden in een toepassing van het principe van de redelijke prijs. En of hun voorgestelde wijzigingen wel passen bij de oorspronkelijke basisideeën van de Warmtewet. Ik vraag me überhaupt af of zij (zoals bij grondig en degelijk onderzoek zou hebben moeten gebeuren!) wel de moeite hebben genomen om zich in de voorgeschiedenis van de Warmtewet te verdiepen.

c. Voor alle duidelijkheid: de basisprincipes uit de warmtewet zijn, dat de tarieven in eerste instantie dienen te voldoen aan de redelijke prijs, maar dat voor die gevallen waarin die redelijke prijs hoger uitpakt dan de gebruiker kwijt zou zijn, 'als diens woning bij de bouw van een basisgasinstallatie was voorzien', een maximum tarief zou gaan gelden. Dit laatste geldt dus in tweede instantie, en dat maximum is in principe gelijk gesteld aan wat deze gebruiker kwijt zou zijn 'als diens woning..etc.

d. Wie kritisch kijkt naar de huidige voorstellen ziet, dat van beide basisprincipes afgeweken wordt. Er worden namelijk diverse voorstellen gedaan die er op neer komen, dat er allerlei zaken boven dat maximum opgeteld mogen worden. Dit is in strijd met de logica, en in strijd met de door dezelfde personen wel steeds aangehaalde basis, dat stadsverwarmingsverbruikers niet meer kwijt mogen zijn, dan wanneer hun woning bij de bouw was voorzien van gasverwarming.

En de redelijke prijs lijkt zelfs helemaal vergeten te zijn. Het lijkt er op dat de makers van deze voorstellen er van uit gaan, dat het maximum altijd zonder meer gevraagd mag worden. (En dan stellen ze

nu voor dat er allerlei zaken bij dat maximum opgeteld mogen gaan worden. Er is zo wel heel goed naar één bepaald deel van de stakeholders geluisterd!)

C. Vaststelling max tarieven.

Het grootste deel van de kritiek op de eerste uitvoering van de Warmtewet ging hierover. (Misschien is dat wel de reden dat de samenstellers van het huidige wetsvoorstel het bestaan van de redelijke prijs vergeten hebben?) Maar vervolgens is nauwelijks iets gedaan met die kritiek. Slechts voor de buhne is er één kritiekpunt uitgelicht waarmee door invoering van de term 'gewogen' makkelijk een gebaar gemaakt kon worden zonder dat het de leveranciers pijn gaat doen. (Hooguit een heel klein auwtje.)

Voor het overige is met deze kritiek helemaal niets gedaan. Zelfs niet met datgene dat door diverse vertegenwoordigers van gebruikers als één van de belangrijkste oorzaken werd aangewezen. Namelijk, dat de 30-40% minder isolatie die bouwers mogen toepassen bij de aanleg van projecten waarin stadsverwarming is toegepast, tot gevolg heeft dat zij 30-40% meer GJ kwijt zijn aan verwarming dan wanneer bij de aanleg van de woning de basisverwarming op gas zou zijn aangelegd. Dit is één van de hoofdoorzaken voor de vele klachten dat gebruikers van stadsverwarming zo duur uit zijn. Al voor er ook maar enige redelijke prijs of max tarief is vastgesteld, hebben zij al 30-40% te veel verbruik, en zijn ze dus zelfs als er geen enkele kritiek op die redelijke prijs of dat max tarief mogelijk is, al 30-40% duurder uit dan wanneer hun woning bij de bouw voorzien zou zijn van de gasbasis. **HIER MOET ECHT NOG EEN OPLOSSING VOOR KOMEN!!!!** (Voor buurtgenoten die bij mij langskomen en klagen dat ze niet snappen hoe het komt dat we zo veel aan verwarming kwijt zijn, heb ik een versimpelde verklaring hiervan gemaakt. Deze plak ik als bijlage onderaan in dit document <ging niet als aparte bijlage>.)

Daar het probleem zowel bij de redelijke prijs speelt als wanneer het max tarief wordt toegepast, denk ik dat de enige oplossing is, dat de wet dit corrigeert door voor nieuwbouw dit soort compensaties in de EPA berekeningen af te schaffen, en voor oudbouw de leveranciers te verplichten om van het bij de gebruiker geregistreerde verbruik voor de verwarming van de woning, 35% niet in rekening te brengen. (En als dat aantoonbaar de nekslag van de bestaande leveranciers zal betekenen, en de overheid dat in het algemeen belang wilt voorkomen, dan moet de compensatie daarvoor ook uit de algemene middelen komen. Voor nieuwbouw betekent mijn voorstel, dat dit soort woningen in elk geval qua verwarmingskosten meer aan de mooie verkoopbeloftes zullen voldoen.)

D. De geschillenregeling.

Ook is onbegrijpelijk dat ondanks de zeer grote kritiek die er was en is op de werking van deze regeling, er in het huidige wetsvoorstel helemaal geen voorstellen tot verbetering daarvan zijn gedaan. Hieronder mijn persoonlijke kritiek op die geschillenregeling.

a. In aansluiting op B.a.3^e. ben ik van mening, dat de huidige geschillenregeling, mede vanwege dat soort zaken, ernstig tekort schiet. Het is hooguit financieel gezien drempelverlagend, maar lost tav de inhoudelijke zaken waar de geschillen over gaan tav hierboven genoemde ongelijkheid helemaal niets op. (Sterker nog, de personen die verantwoordelijk zijn voor de invulling van die geschillenregeling, hebben tot nu toe een bias getoond die sterk in het voordeel van de sterkste partij is! Oa, door een overdreven stiptheid tav procedures, waarvoor je eigenlijk toch een dure advocaat had moeten inschakelen, maar dat merk je te laat. Volkomen in strijd met het doel van de wet om drempelverlagend te zijn!) ((N.B. Dit laatste geldt overigens ook voor andere belangrijke geschillenorganisaties als het KIFID, e.d.))

b. Onder a werd al uitgelegd, waarom de geschillenregeling voor gebruikers niet helpt bij discussies over de gehanteerde tarieven. Helaas geldt hetzelfde voor discussies tav de door de warmteleverancier geleverde kwaliteit, w.o. ook de geleverde milieuprestatie. Ook hiervoor geldt, dat, zoals de wet en de geschillenregeling nu geformuleerd is, de bewijslast bij de zwakste partij ligt, en de bewijsvoering makkelijk door de eigenaars van de basisinfo gefrustreerd kan worden. (Het valt mij steeds meer op dat dit soort partijen meent, dat zij alleen rechten hebben, dat de rechtstaat er alleen voor hun is, dat klanten (en burgers) alleen maar het recht hebben om de economie draaiende te houden, maar verder geen

pretenties moeten hebben, want anders zullen ze ze wel een lesje leren. En niemand met macht die daar iets aan lijkt te willen doen: niet de regering of ambtenarij of de geschillencommissies, en voor ons gevoel zelfs niet de politiek en rechters.)

c. Het volgende is wat ik hierover in mijn mail van 29-3-17 aan de verantwoordelijke medewerker van EZ (die nu voor bij het Havenbedrijf Rotterdam werkt) schreef: “5^e Waarbij bovendien tegelijk de positie van gebruikers op een substantiele wijze zodanig versterkt zou moeten worden, dat er echt iets met hun klachten gedaan wordt. Hetgeen ik nog nergens in de wijzigingsplannen ben tegengekomen (niets substantieels in elk geval!). Twee voorbeelden van zaken die in de huidige praktijk (naast het onvermijdelijke grote machtsverschil!) in feite tot rechtsongelijkheid leiden: A. als klanten zijn we verplicht om de leverancier constant de kans te blijven bieden om zelf de klachten op te lossen. In onze praktijk (en ook bij Spoorwijk in den Haag was dat zo!) wordt dit alleen gebruikt om tijd te rekken en doofpotonderzoek te doen. (Kortom om de klant uit te putten, en het bewijzen van het tegendeel nog moeilijker te maken.) Dit zou beperkt moeten worden tot 1 kans en niet meer! B. de bewijslast ligt bij de klager, oftewel bij de partij die al bij voorbaat veruit de zwakste is. Bij ons in de wijk heeft dat al geleid tot diverse incassozaken, die door klanten verloren zijn omdat de kosten voor onderzoek voor hun niet te betalen was. En als je dan het geluk hebt dat je rechtsbijstand het wilt betalen, dan weigert de leverancier vervolgens alle gevraagde gegevens en andere gevraagde medewerking met de meest onvoorstelbare smoezen. Waarmee je rechtszaak drie keer moeilijker en duurder wordt. Hier moet dus ook iets beters voor bedacht worden. N.B. voor beide genoemde nadelen! Mijn voorstel is om ten eerste de uitspraak van de geschillencommissie niet bindend te maken. (Je moet een faire kans hebben om daarna een rechter van voren af aan de gehele situatie opnieuw te laten beoordelen!) En standaard in die procedure op rekening van de leverancier onder toezicht van de geschillencommissie (die ook waar nodig de gebruiker helpt om diens technische en juridische kennisachterstand te overbruggen) de klachten te laten onderzoeken door een onderzoeksbureau waar beide partijen mee akkoord gaan. EN waarbij de onderzoeker verplicht is om het concept, incl alle noodzakelijke onderliggende stukken, aan beide partijen voor te leggen, waarbij de geschillencommissie nadrukkelijk er voor waakt, dat de onderzoeker zich niet laat leiden door het principe dat wie betaalt bepaalt. C. Tenslotte moet ook de ultieme sanctie mogelijk worden, namelijk dat de leverancier verplicht kan worden om de klant te ontheffen van zijn verplichting om bij haar af te nemen, en tegelijk veroordeeld wordt in de kosten van het aanleggen van een alternatief, dat niet leidt tot een lagere EPC waarde van de woning, en ook anderzins op zijn minst dezelfde mogelijkheden en kwaliteit biedt. (Dit is uiteindelijk de enige manier om een eind te maken aan de 'ze kunnen toch niet bij ons weg' mentaliteit!) “

E. Koude.

a. De wijze waarop de wet tav de zgn koude levering in de zomer nu aangepast dreigt te worden is volkomen in strijd met alle redelijkheid en billijkheid, en is bovendien gebaseerd op een door EZ sterk in de door de leveranciers gewenste richting gemanipuleerd onderzoek. De zgn koudelevering is voor 100% een essentieel onderdeel van de warmtelevering. (Zonder deze koudelevering raakt de warmtebron op termijn op!) En alle kosten voor de warmtelevering zitten al in max tarieven voor de warmtelevering. (N.B. Zoals de wet nu geformuleerd is, wordt in feite de koudelevering als een afzonderlijk iets gezien, waarvoor extra kosten gemaakt moeten worden, die apart in rekening mogen worden gebracht! Waarmee zoals te doen gebruikelijk door EZ weer volledig wordt toegegeven aan de eisen van de leveranciers. Alles moet zo veel mogelijk bij het ‘oude’ blijven. De voor hun bestaande situatie moet zo veel mogelijk hetzelfde blijven en waar mogelijk zelfs verbeterd worden. Dat lijkt het enige doel van alle aanpassingen sinds 2010.)

F. Overig.

a. Hierboven nog niet genoemd is, dat ik net als vele andere gebruikers van mening ben, dat nmda in hoort te houden dat gebruikers van stadsverwarming, net als andere consumenten, meestal voor de goedkoopste opties in de markt kiezen, ipv wat er sinds de invoering van de Warmtewet in 2014 is gebeurd, waarbij de vaststellers van de maximale tarieven stelselmatig een gemiddelde van de

allerduurste opties in de markt hanteren. Deze manier van invullen is een gevolg van het feit dat EZ (of ACM via EZ) in feite (bijna?) alle reeds bestaande invullingen van EnergieNed klakkeloos heeft overgenomen. (zie ook het aanvullende commentaar bij punt E.)

b. Contractduur.

Ook is bij de aanpassing van de wet nauwelijks iets gedaan met de algemene gebruikerswens om iets te doen aan de extreem lange verplichte contracten met de warmteleveranciers, dat niet alleen onredelijk is in die gevallen dat bewoners op een andere manier veel goedkoper uit zouden kunnen zijn, maar in de praktijk soms helaas ook tot zeer naar monopolistisch gedrag van sommige leveranciers heeft geleid.

C. Knoop,

namens de bewoners van Cabo Verde en Via Salsa.

BIJLAGE.

Simplistische **verklaring voor landelijke veel hogere energiekosten woningen met stadsverwarming.**

Stel particulier bouwt in eigen beheer een vrijstaande woning (130 m² woonoppervlakte), en onderzoekt 2 opties.

optie A
EPN-eis 0,8

optie B
EPN-eis 0,8

10 cm isolatie

7 cm isolatie

WENS KLANT:

- a. HR-combi met zonneboiler
- b. geen zonnepanelen

BEREKENING EXPERT:

gas

Eis wordt gehaald met 1 m isolatie
(n.b. om voorbeeld simpel te houden)

mogen

SUGGESTIE EXPERT:

eigen WKO-installatie met boiler met voldoende capaciteit om als back-up voor de verwarming te dienen

Voordeel: geen kosten meer voor

Nadeel: hogere investeringskosten

EIS KLANT: totale energiekosten

niet hoger zijn dan bij A (=nmda)

BEREKENING EXPERT (bij aanname van theoretische gemiddelde consument):
0,8 eis kan gehaald worden met 30% minder isolatie; hetgeen compenseert voor hogere investeringskosten

NADEEL; **hoger GJ verbruik**, maar nmda-eis wordt gehaald door besparing op gas.

CONCLUSIE: A=B

GROTE PROJECTEN

Alle woningen als A

Centrale WKO

Geen nadeel voor eindgebruiker

Het investeringsvoordeel van de 30% minder isolatiekosten gaat naar

bouwer.

Niet naar de eindgebruiker.

B heeft dus 30% meer GJ verbruik

dan A.

CONCLUSIE: A is ongelijk aan B. Politiek erkende dat dit leidde tot veel hogere kosten voor consument B, die bovendien vast zat aan langdurige contracten, en nam het initiatief om het nmda principe als recht in een Warmtewet op te nemen.

WARMTEWET van 2009.

Besloten werd om een maximum tarief in te stellen, en het principe van de redelijke prijs voor die gevallen waarin dat niet nodig was.

NVT zekere	Door eis mbt redelijke prijs tot op
WKO	hoogte vergelijkbaar met situatie van
30%	in eigen beheer. Maar nog steeds
	meer GJ verbruik.

CONCLUSIE: Lager tarief mogelijk dan het maximum, waardoor A tot op zekere hoogte B benadert, maar ook in die berekeningen werd niet gecompenseerd voor het voordeel dat naar de bouwer was gegaan.

WARMTEWET per 1-1-14

Nadat definitief bekend werd hoe de berekening van de redelijke prijs er uit zou zien, kwamen de Energiebedrijven hiertegen zwaar in verzet, en besloot de minister de reeds door beide kamers geaccepteerde wet te schrappen, en aan te laten passen. Officieus werd toen de redelijke prijs gehandhaafd, maar vervangen door een veel vagere berekening. Officieel is daar tot nu toe zelfs helemaal niets mee gedaan. Alle stadsverwarmingsconsumenten betalen praktisch het maximum tarief(, waarbij ook nog van alles bij gehaald wordt dat ‘buiten de warmtewet valt’.)

NVT PLUS Extras.	MAXIMUM TARIEF WW(*),
---------------------	-----------------------

CONCLUSIE: Verschil tussen A en B is hierdoor nog veel groter geworden dan alleen op basis van het verschil van 30% verbruik voor de theoretische gemiddelde klant. De werkelijke klant stookt vaak toch hoger, met als extra nadeel dat het verschil in verbruik tussen A en B daardoor nog eens extra toeneemt. N.B. Eea wordt zelfs nog erger als de huisinstallatie niet optimaal functioneert.

(*) Alleen bij het bepalen van dit maximum tarief wordt nog het nmda principe toegepast, maar bij de gedetailleerde berekening daarvan die voor een deel heel weinig transparant is, is vanuit gebruikers veel kritiek. Met als tekenend voorbeeld de zogenaamd gemiddelde prijs die daarbij wordt gehanteerd voor een HR-ketel, welke drie keer hoger is, dan die de gemiddelde gebruiker zelf er voor over zou hebben gehad.